

Wiesław Franciszek Jaszczyński

Urodził się w Warszawie, 4 czerwca 1930 r. W czasie okupacji hitlerowskiej należał do *Szarych Szeregów* i uczęszczał na tajne komplety. Od najmłodszych lat interesował się lotnictwem i zbierał czasopisma i książki z tej tematyki. W roku 1948 w ramach organizacji *Służba Polsce*

(*SP*) wyjechał na podstawowy szybowcowy kurs praktyczny do Lisich Kątów koło Grudziądza. Jego pierwszym instruktorem szkolącym był Józef Krebs. W 1949 r. po zdaniu matury wyjechał, również w ramach *SP*, na dalsze szkolenie szybowcowe do Jeżowa (pod Jelenią Górą). Zdawał sobie jednak już wtedy sprawę, że ze względu na przeszłość (Szare Szeregi), jego kariera w lotnictwie jest raczej wątpliwa i po zdaniu matury w 1949 r. złożył podanie na Wydział Lekarski Uniwersytetu Warszawskiego. Tak jak się spodziewał przyjęcie go do lotnictwa zweryfikowano negatywnie i nawet zakazano wstępu na lotnisko na Gocławiu w Warszawie. Dyplom lekarza uzyskał w 1956 r. i w sierpniu tego roku otrzymał nakaz pracy w Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Szczecinie.

*Wiesław Jaszczyński na szybowcu SG-38 w Szkole Szybowcowej,
Lisie Kąty, 1948 r. (Fot. W. Jaszczyński)*

*Junacy „Służba Polsce” wracają do
kwater po wykonaniu lotów. Pierwszy
z lewej Wiesław Jaszczyński (Fot. W.
Jaszczyński)*

Już na początku 1957 r. został mianowany Lekarzem Portowym, czyli Portowym Inspektorem Sanitarnym w Szczecinie.

Po „Październiku” wiele się zmieniło i zaproszono go do Aeroklubu Szczecińskiego, gdzie spotkał kolegów z kursów szybowcowych sprzed ośmiu lat. I tak po długiej przerwie zaczęła się ponowna przygoda z lotnictwem. W 1959 r. zdobył Srebrną Odznakę Szybowcową.

W 1961 r. odbył w Szczecinie szkolenie samolotowe pod okiem instruktora Henryka Konieczki i zdał egzamin na licencję pilota samolotowego turystycznego.

W 1963 r. otrzymał specjalizację I stopnia z epidemiologii i higieny ogólnej, a w 1966 r. II stopnia z medycyny morskiej i tropikalnej. W latach 1965–1970 brał udział w kilku sportowych imprezach samolotowych jak Złot do Morza, Rajd Dziennikarzy i Pilotów i innych lokalnych, w których nawigatorem była córka Ewa ur. w 1954 r. Jednocześnie był członkiem Zarządu i Prezydium Aeroklubu Szczecińskiego oraz zabezpieczał medycznie skoki spadochronowe i imprezy lotnicze. Za tę społeczną działalność został wyróżniony w 1968 r. Odznaką Zasłużonego Działacza Lotnictwa Sportowego, a w 1969 r. otrzymał Srebrny Krzyż Zasługi, następnie Złotego Gryfa Pomorskiego.

OZDLS

Statuetka Ikaru przyznana dr Wiesławowi Jaszczyńskiemu przez Wojsko Lotnicze

Wiesław Jaszczyński z córką Ewą jako nawigatorem na zawodach w Piotrkowie Trybunalskim (Fot. W. Jaszczyński)

W 1970 r. zdał egzamin na licencję pilota samolotowego zawodowego i od tego roku był często zatrudniany jako lekarz, pilot, tłumacz i kierownik jednej z terenowych baz akcji agrolotniczych w Egipcie i w Sudanie. Oblatywał w tym czasie również na lotnisku kairskim samoloty po remontach. Na samolotach rolniczych w latach 1970–1986 przeleciał 6 razy przez Morze Śródziemne (na trasie Warszawa – Kair) i 9 razy przez Saharę (na trasie Kair – Chartum), pełniąc zwykle obowiązki dowódcy grupy samolotów ze względu na posiadane uprawnienia do lotów międzynarodowych.

W 1971 r. był przez 5 miesięcy lekarzem (jako specjalista z medycyny tropikalnej) ekipy filmowej „W pustyni i w puszczy” w czasie kręcenia scen w Egipcie. W latach 1978–1980 zatrudniony był także, jako lekarz naczelny w Międzynarodowym Porcie Lotniczym w Trypolisie (Libia), zabezpieczając medycznie pielgrzymki do Mekki. W tych dwóch latach w Porcie Lotniczym miały czterokrotnie miejsce lądowania samolotów z terrorystami na pokładzie. Na jeden z tych samolotów (pasażerski, tunezyjskich linii lotniczych) musiał wejść z racji swoich lekarskich obowiązków.

W 1986 r. na akcji agrolotniczej w Iranie był lekarzem akcji i jednocześnie kierownikiem bazy w Isfahanie. W tym samym roku ze względu na donos jednego z pilotów i swoje ówczesne zaangażowanie w NSZZ „Solidarność” odebrano mu paszport i książeczkę żeglarską, nie zezwalając na wyjazdy zagraniczne. Musiał odejść ze stanowiska kierownika Przychodni „Gryf-Transocean” i przejść do gabinetu lekarskiego na najniższe stanowisko w bazie holowników w porcie szczecińskim. Dopiero po wyborach w 1989 r. mógł zatrudnić się w Zakładzie Higieny Pomorskiej Akademii Medycznej na stanowisku starszego asystenta. W 1990 r. zaproponowano mu stanowiska Głównego Inspektora Sanitarnego i Wiceministra Zdrowia i Opieki Społecznej w *Rządzie Mazowieckiego*. W tym czasie odbył kurs w Waszyngtonie „The Antiterrorism Assistance Program”. Ze stanowiska tego zrezygnował w 1991 r. nie zgadzając się z polityką kadrową ministra Sidorowicza. I wrócił do Szczecina do pracy w Zakładzie Higieny PAM.

W 1991 r. został wybrany na stanowisko prezesa Aeroklubu Szczecińskiego. Po wyborach w 1993 r. w listopadzie zaproponowano mu powrót na stanowisko wiceministra zdrowia, a w grudniu tego roku wybrano go również prezesem Aeroklubu Polskiego, którą to funkcję pełnił przez dwie kadencje do 2002 r. Po 4 latach pracy na stanowisku wiceministra zdrowia, Głównego Inspektora Sanitarnego i wyborach w roku 1997 przeszedł na emeryturę.

Jako pilot na 14 typach samolotów wylatał ogółem prawie 1300 godzin, na szybowcach 220 godzin.

W tym samym czasie był przez 8 lat wiceprezydentem Międzynarodowej Federacji Lotniczej (FAI) oraz członkiem komitetu statutowego tej organizacji.

Otrzymał medal za Zasługi dla Obronności Kraju, w 2001 r. został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, a w 2002 r. otrzymał jako pierwszy Polak godność członka honorowego Międzynarodowej Federacji Lotniczej (FAI).

*Odznaka General
Aviation FAI*

Kolega Wiesław Jaszczyński – członek Okręgowej Rady Lekarskiej w Szczecinie jest jednocześnie jedynym w naszym gronie zawodowym pilotem. W tych dniach otrzymał jako pierwszy Polak godność honorowego patrona Międzynarodowej Federacji Lotniczej (FAI). Dotychczas w ciągu 95 lat swego istnienia organizacja ta przyznała zaledwie 62 takie tytuły. Doktor W. Jaszczyński zaczął uprawiać lotnictwo już w 1948 r. Jako pilot i lekarz specjalista medycyny tropikalnej (specjalizację uzyskał w Londynie) pracował w Afryce, Egipcie, Sudanie, Iranie i libijskim Trypolisie, gdzie opiekował się pielgrzymkami do Mekki. Był też lekarzem ekipy realizującej w Afryce pierwszą wersję filmu „W pustyni i w puszczy”. W latach 1991–1993 był prezesem Aeroklubu Szczecińskiego. W dwóch kadencjach wiceministrem zdrowia i głównym inspektorem sanitarnym kraju, m.in. w czasie powodzi 1997 r. Od 1993 r. prezes Aeroklubu Polskiego, wiceprezydent FAI i członek Komitetu Statutowego.

Serdecznie gratulujemy otrzymanego wyróżnienia.

Halina Pilawska

Latający lekarz

Vox medici
12.2002